ΕΤΟΣ Α'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1888 ΑΡΙΘ. 44

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις **Βίλμπερ** καὶ **Μπέκ**.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 — 12. π. μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Σύζυγος κάμνει τὸν καλὸν σύζυγον ἢ τἀνάπαλιν ;—Ἡ Γυνὴ ἐν τῇ ὀρχαίᾳ Τραγῳδίᾳ (ὑπὸ κ. Σαπφοῦς Λεοντιάδου).—Πρὸς τὴν αὐτῆς Μεγαλειότητα τὴν βασίλισσαν τῶν Ἑλλήνων (ὑπὸ κ. Ida Buttet-Busset). — Ὁ Σύζυγος δικαιοῦται νὰ ἀποσφραγίζῃ τὰς ἐπιστολὰς τῆς συζύγου του ἢ οὔ ; — Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀσφαλιστικαῖς ἑταιρίαις ἐν Ἀγγλίᾳ, (ὑπὸ κ. Ὑπατίας Στάμπο). — Ἐνδιαφέρουσα ἐρώτησις (ὑπὸ κ. Ἑλένης Ζαφειρίου).— Ὁ χορὸς ἀναπόφευκτος διὰ τὸ γυναῖκας — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά. Βιβλία καὶ Ἐφημερίδες.— Ἀλληλογραφία.— Συμβουλή.— Συνταγή.—Ἐπιφυλλίς.

Η ΣΥΖΥΓΟΣ

ΚΑΜΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΛΟΝ ΣΥΖΥΓΟΝ Η ΤΑΝΑΠΑΛΙΝ;

Πολλοὶ τῶν σοφῶν μελετῶντες, ἐξετάζοντες καὶ ἀναπτύσσοντες διάφορα κοινωνικὰ ζητήματα, ἀπεφήνατο μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἡ εὐδαιμονία τῆς οἰκογενείας ἐξήρτηται κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τῆς γυναικός, ἥτις οὐ μόνον τὰ ἴδια τέκνα μορφόνει καὶ σχηματίζει κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς τὰς ἕξεις καὶ τὴν ἀνατροφὴν ῥιζικῶς αὕτη τροποποιεῖ καὶ μεταβάλλει. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν *ἡ καλὴ γυναῖκα κάμει τὸν καλὸν ἄνδρα* κατὰ τὴν δημώδη παροιμίαν. Καὶ ἰδοὺ ἀφορισμοί, μομφαὶ καὶ ἀραὶ πίπτουσι βροχηδὸν ἐπὶ τῆς ῥάχεως τῆς ἀτυχοῦς γυναικός, εἰς ἥν, κατὰ τοὺς ἄνδρας, ὀφείλεται ἡ παρακμὴ καὶ ἀποσύνθεσις τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου.

Δὲν ἀρνούμεθα βεβαίως τὴν ἐπιρροὴν τῆς γυναικὸς ἐπὶ τοῦ ἀνδρός. Ἡ ἐπιρροὴ αὕτη ἀναπτύσσεται ἄλλως τε μεταξὺ οἱωνδήποτε ἀνθρώπων συμβιούντων ἐπί τινα χρόνον, καὶ ἐπὶ μᾶλλον αὐξάνεται μεταξὺ συζύγων ὡς ἐκ τῆς λεπτότητος καὶ εὐγενείας τῶν αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων τῆς γυναικός.

Δὲν παραδεχόμεθα ὅμως ὅτι ἡ ἐπιρροὴ αὕτη ἰσχύει τόσον, ὥστε νὰ μετατρέψῃ οἱανδήποτε τοῦ ἀνδρὸς ἕξιν, τοῦ ἐν πᾶσι πρωτοστατοῦντος καὶ τὰς ὀρέξεις, αἰσθήματα καὶ ἕξεις αὐτοῦ ἐπιβάλλοντος, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν γυναῖκα.

Ἄλλως τε καὶ ἐκ τῆς φυσικῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἀσθενεστέρα τὴν φύσιν γυνὴ ὑποκύπτει, οὐ μόνον εἰς τὰς θελήσεις τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν ἀνέρχεται ἢ κατέρχεται. Ἀναλόγως δὲ τῶν μέσων καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ οὐχὶ τῆς ἰδικῆς της κανονίζει τὴν βίον αὐτῆς.

Μὴ λησμονῶμεν ὅτι πᾶσα νεᾶνις ὁμοιάζει πρὸς ἡμιάνοικτον ἄνθος, οὗ ἡ ἀληθὴς χροιὰ καὶ τὸ φυσικὸν ἄρωμα κρύπτονται τόσον καλῶς ἐντὸς τῶν φύλλων, ὥστε δυσκόλως δύναταί τις νὰ χαρακτηρίσῃ καὶ ὀνομάσῃ τὸ ἄνθος τοῦτο.

Ἡ νεᾶνις εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, γυνὴ ἐν ἐμβρυώδει καταστάσει. Ἡ ψυχὴ αὐτῆς, σελὶς λευκή, ἀναμένει τὴν χεῖρα ἐκείνην, ἥτις θὰ χαράξῃ ἐπ' αὐτῆς ἰσχυρά τινα σημεῖα, ἐξ ὧν οἱ πρῶτοι τῆς καρδίας της παλμοὶ γεννῶνται.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πρὸ τοῦ γάμου αὐτῆς νομίζει καὶ ἡ ἰδία ὅτι ἔζησεν. Ἀλλ' ἀπατᾶται. Ἡ ζωὴ τῆς νεάνιδος εἶναι ὡραῖον ὄνειρον καὶ οὐδὲν πλέον. Νομίζει ὅτι ὑπέφερεν ἤδη· ἀπάτη! Τὰ δάκρυα τῆς νεάνιδος ὁμοιάζουσι τὴν δρόσον ἐκείνην, δι' ἧς ἡ αὐγὴ βρέχει τὰ ἐκ τοῦ κάλυκός των ἐξερχόμενα ἄνθη! Οὐδὲν τῶν κατ' αὐτὴν περιεβλήθη μέχρι τοῦ 17ου τοὐλάχιστον τῆς ἡλικίας ἔτους τὸ φοβερὸν τῆς πραγματικότητος ἔνδυμα.

Αὕτη ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἐθελοντὴν ἐκεῖνον στρατιώτην, ὅστις προσμειδιᾷ πρὸς τὰ ἀπαστράπτοντα ὅπλα, ἅτινα ἡ πατρὶς τῷ προσφέρει καὶ ὅστις πλήρης ἁγίας συγκινήσεως χαιρετᾷ τὴν σημαίαν, ποθῶν καὶ ὀνειροπολῶν τὴν μάχην, διότι ἔχει ἀκράδαντον πεποίθησιν εἰς τὴν νίκην. Δὲν εἶναι στρατιώτης γνωρίσας τὸ πῦρ, τὰς αἱματοχυσίας, τὰς κακουχίας καὶ τὴν πεῖναν.

Δὲν συμπεριλαμβάνομεν εἰς τὴν τάξιν τῶν νεαγίδων τούτων τὰς συμπληρωσάσας τὸ κλῶν τῆς ἡλικίας των ἔτος, ἀλλ' οὔτε τὰς ὀρφανάς, ἀπόρους καὶ ἐγκαταλελειμμένας ἐκείνας, αἵτινες ἔχουσι νεώταται ἔτι ἀποκτήσει πικρὸν τῆς ζωῆς πεῖραν.

Πρόκειται περὶ τῆς νέας κόρης τῆς μεταβαινούσης ἀπὸ τῆς μητρικῆς ἀγκάλης εἰς τὸν συζυγικὸν οἶκον. Τὸ εὐαίσθητον ἐ-

κεῖνο καὶ ἰδεῶδες πλάσμα, τὸ ἀγνοοῦν τὰ πάντα, τὸ διὰ τοῦ παρθενικοῦ τῆς ἀθωότητος ὀφθαλμοῦ τὰ πάντα ἐξετάζον καὶ ἀντιλαμβανόμενον, δύναται νὰ διδάξῃ καὶ σχηματίσῃ ἄνδρα ἢ ὁ ἀνὴρ θὰ διδάξῃ καὶ μορφώσῃ αὐτήν;

Ὁ ἀνήρ, ὅστις πρὸ τοῦ γάμου ἔχει ἤδη μεγίστην τοῦ κόσμου πεῖραν, ὅστις ἔχει σχηματίσει ἰδίας ἀρχάς, ἴδιον τρόπον ζωῆς, ἰδίας ἕξεις ἐρριζωμένας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ὁ ἀνὴρ ὅστις δὲν εἶναι ἁγνὸς καὶ καθαρὸς κηρός, ὅπως ἡ ἄπειρος ἐκείνη κόρη σχηματίσῃ αὐτὸν κατ' ἀρέσκειαν, ἀλλὰ βράχος ἐκ γρανίτου—διότι πανθομολογούμενον τυγχάνει, ὅτι ὁ ἀνὴρ ὑπὸ ὑπερηφανείας ἢ ἐγωϊσμοῦ ὁρμώμενος, οὐ μόνον δὲν διορθοῖ εὐχαρίστως, ἀλλὰ καὶ ἀγαπᾶ τὰ ἐλαττώματά του, τὰ ὁποῖα ὑπερασπίζεται καὶ ἐπιβάλλει πολλάκις εἰς τὴν γυναῖκα.—Μικρὰ ἢ μεγάλα τὰ ἐλαττώματα ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸ **ἐγώ** τοῦ ἀνδρός, ὅπερ δὲν εἶναι τόσῳ τρωτὸν ὅσῳ θέλουσι τινες νὰ τὸ παραστήσωσι. Ὁ ἀνὴρ λοιπὸν εἶναι ὁ διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς τῆς γυναικὸς ἐν τῷ πραγματικῷ βίῳ.

Ὡς τοιοῦτος δὲ διδάσκει αὐτὴν νὰ βλέπῃ, αἰσθάνηται καὶ κρίνῃ ὡς αὐτός. Ἴσως αὕτη μανθάνει νὰ βλέπῃ κακῶς, καὶ νὰ πράττῃ χειρότερον, ἀλλὰ τὸ σφάλμα δὲν εἶναι ἰδικόν της.

Ἡ εὐτυχία της δὲ εἶναι μᾶλλον ἐξησφαλισμένη ἢ καθ' ἣν περίστασιν πεπροικισμένη αὕτη διὰ νοημοσύνης καὶ διορατικότητος οὐ τῆς τυχούσης ἀντιληφθῇ ἐν καιρῷ, ὅτι ὁ ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος αὐτῆς σφάλλεται, θελήσει νὰ ἀντιστῇ εἰς αὐτὸν, σχηματίσῃ ἰδίας ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις καὶ ἐπιβάλῃ ταύτας καὶ πρὸς τὸν σύζυγον αὐτόν, ὅπερ δύσκολον καὶ σχεδὸν ἀδύνατον.

Δυνατὸν ὅμως καὶ φυσικώτατον νὰ γεννηθῶσιν ἐκ τῆς διαστάσεως ταύτης τῶν ἰδεῶν ἔριδες καὶ φιλονικίαι, καθιστῶσαι τὸν βίον ἀμφοτέρων τούτων ἀβίωτον. Ἀποδώσατε λοιπὸν τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι, Ἀξιότιμοι Κύριοι.

Πείσθητε δὲ ἅπαξ διὰ παντός, ὅτι αἱ σύζυγοι ὑμῶν—πλὴν ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων—γίνονται πάντοτε τοιαῦται, οἵας ὑμεῖς αὐτοὶ μορφόνετε αὐτάς. Ἐπίκουρος τῆς ἰδέας ἡμῶν ταύτης ἔρχεται ὁ σοφώτατος πάντων τῶν σοφῶν Σωκράτης ὁ ἐν τῷ οἰκονομικῷ του δίδων τὸν τύπον τοῦ Ἰσχομάχου ὡς σοφοῦ συζύγου μορφοῦντος σύζυγον καὶ οἰκοδέσποιναν καλὴν κἀγαθὴν καὶ ἐξαρτῶν τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ὅλου οἴκου ἐκ τῆς ἀγαθῆς τῆς γυναικὸς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς μορφώσεως.

Η ΓΥΝΗ
ΕΝ ΤΗι ΑΡΧΑΙΑι ΤΡΑΓΩΔΙΑι

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Καὶ πρῶτον παρατηρητέον ὅτι ἡγυνὴ ὡς θυγάτηρ καὶ ἀδελφὴ παρίσταται εν φιλικωτάτῃ προς τὸνἄνδρα σχέσει, καὶ ἐν θέσει ἀρίστου συντρόφου καὶ συναρωγοῦ καὶ κηδεμόνος· οἷα φαίνεται ἡ Ἠλέκτρα καὶ Ἰφιγένεια πρὸς τὸν Ὀρέστην· καὶ ἡ Μακαρία καὶ ἡ εὐγενεστάτη Ἀντιγόνη. Καὶ τὸ αἴτιον τούτου· διότι αὕτη ὡς ἀδελφὴ καὶ θυγάτηρ εἶνε ἀπηλλαγμένη ἔτι τοῦ ψόγου ἐκείνου, καθ' ὃν ὡς ἀπατηθεῖσα καὶ ἀπατήσασα σύζυγος τὴν πρώτην παρὰ τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν ἤκουσεν, ὅτι αἰτία τῶν συμφορῶν αὐτοῦ ἐγένετο ἕνεκεν τῆς εὐπιστίας αὐτῆς, καὶ τῆς εὐερεθίστου αἰσθητικότητος, καὶ ἅμα εἰς τὴν ἀσεβῆ ἐκείνην ἰδέαν ὤθησεν αὐτόν: «ὅτι ὁ δοὺς αὐτὴν Θεὸς ἔπταισε».

Καί τοι εἰς αὐτὸν πρῶτον ὡς δυνατώτερον τὸν νοῦν, κατὰ τὸ δὴ πρεσβευόμενον, τὴν προφλάσσουσαν ἐντολὴν ὁ Θεὸς ἔδωκεν, ἣν αὐτὸς καὶ τὴν γυναῖκα ἐγκαίρως ὤφειλε νὰ διδάξῃ· ἡ δὲ τῶν ἐθνῶν συνείδησις μετέτρεψεν εὐχερῶς τὴν ἀπολογητικὴν ἐκείνην πρόφασιν τοῦ ἐγωϊστοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν μῦθον τῆς Εἱμαρμένης τῆς ἀδυσωπήτου Κηρός, τῆς ἀρᾶς, τῆς μοίρας, ἥτις κατ' ἐντολὴν Θεοῦ ὀργισθέντος πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν εὐδαιμονοῦντα, καὶ ἕνεκεν τῆς εὐδαιμονίας ταύτης ἀλαζονευόμενον καὶ ὑβρίζοντα (διότι ὡς ἔλεγον κόρος ὕβριν γεννᾶ), παραλαμβάνουσα αὐτὸν εἰς τὸ δεινὸν αὐτῆς κράτος ἐρίζει κατ' αὐτοῦ τὰ ἅπερ ὀφείλει πρὸς τιμωρίαν νὰ πάθῃ καὶ νὰ πράξῃ κακά, οὗ οἰκτρὸν ὄργανον ἀποδεικνύεται ἡ σύζυγος ἢ μήτηρ αὐτοῦ γυνή.

Ἑπομένως δὲ ἡ γυνὴ παρθένος δὲν ἦτο ἔτι ὑποκειμένη εἰς τὴν δεινὴν κατηγορίαν ὅτι τὸν πρῶτον αὐτῆς υἱὸν ὑπὸ τὴν κατάραν ἢ τὴν τύχην τῆς συνειδήσεως τεκοῦσα τὸν γεννάρχην τῶν ἀσεβῶν κατὰ τὴν Γραφήν, οὐκ ἦν οὐδαμῶς δυνατόν, ἵνα ᾖ εἰς τὸ ἑξῆς ἀγαθὴ μήτηρ καίτοι καὶ τὸν πατέρα τῶν ἀγαθῶν ἡ αὐτὴ ἔτεκεν.

Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι, ὡς γνωστόν, μᾶλλον τὴν δυσφημίαν ἀγαπῶσι νὰ διαδίδωσι μετ' ἐμφάσεως καὶ ζωηρότητος, καὶ νὰ ἐπαυξάνωσι δὲ αὐτήν, προστιθέντες ἀπὸ γλώσσης εἰς γλῶσσαν καὶ πλέον τι καὶ βαρύτερον πάντοτε. Διὰ ταῦτα καὶ συνήθως τὸ περί τινος κακὸν ἀποδεκτότερον καὶ διαρκέστερον γίγνεται· καὶ ὅ,τι ἀκόμη καλὸν ἐν τῷ προσώπῳ ἐκείνῳ ὑπάρχει συγκρύπτει καὶ συγκαλύπτει ἡ τοῦ κακοῦ ἐρεβεννὴ ἰδέα. Τοῦτο λοιπὸν φαίνεται γενόμενον καὶ εἰς τὴν ἀτυχῆ τῆς ἀνθρωπότητος προμήτορα· μέχρις οὗ βέβαια ἔμελλεν ἡ γυνὴ ν' ἀναδειχθῇ κατὰ τὴν προαιώνιον βουλὴν τοῦ φιλανθρώπου δημιουργοῦ ἡ μήτηρ τοῦ νέου υἱοῦ τοῦ ἀναγεννήσαντος τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐντεῦθεν κατ' ἐμὴν κρίσιν, ὡς ἀδελφὴ καὶ θυγάτηρ ἐν τῇ ἀρχαιᾳ ἡμῶν τραγῳδίᾳ εἶνε κόρη ἁγνή, μήπω ὑπὸ τὸν κληρονομικὸν ζυγὸν τῆς ἀρᾶς τεθεῖσα, εἶνε ἰσότιμος, φίλη ἀγαθὴ καὶ πιστὴ τοῦ ἀνδρός, πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ. Εἶνε καρδία καθαρὸν καὶ ἀμίαντον τὸ πῦρ τοῦ εὐγενοῦς καὶ θεσπεσίου τῆς ἀγάπης συναισθήματος τρέφουσα ἐν τοῖς μυχίοις αὐτῆς. Εἶνε παρθένος ἄμωμος, πραεῖα, ἱλαρά, γενναία, εὐσεβής, χαριεστάτη—ἢν ἡ ἀμυδρῶς καὶ ὡς ἐν σκιᾷ τὸ μέλλον εἰσορῶσα προφητικὴ τοῦ ποιητοῦ διάνοια προπαρασκευάζει, ὡς κεχαριτωμένον μέσον τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ ἠθικοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἀνυψώσεως αὐτοῦ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἀγαθοῦ.

Ὡς ἐκ τούτου ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Τραγῳδίᾳ καὶ μέχρι τοῦ οὐδοῦ τοῦ νυμφικοῦ θαλάμου εὐμορφοτάτην καλλιτεχνεῖ τὴν ὄψιν τῆς νεάνιδος ὡς ἀδελφῆς καὶ θυγατρὸς ὁ τραγικὸς ποιητής, ἀπὸ τοῦ ἀρχαιοτάτου λυρικοῦ μέρους καὶ τοῦ ἔπους εὐλαβῶς παραλαβὼν τὴν παράδοσιν· διότι τοιαύτη καὶ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους παρίστατο.

ΣΑΠΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ

Παραληφθεῖσαι δημοσιεύομεν κάτωθι ποιημάτιόν τι γαλλικὸν τῆς κ. Ἴδας Βουττὲτ-Βουσσὲτ ἀφιερωμένον πρὸς τὴν αὐτῆς Μεγαλειότητα τὴν Βασίλισσαν τῶν Ἑλλήνων.

A SA MAJESTÉ LA REINE DE GRECE

Sur les cordes du luth, ferais-je un pléonasme
Que je voudrais redire et toujours répéter,
Le coeur épris du Beau, rempli d' enthousiasme
La Grèce est vraiment libre ! — Elle peut présenter,
Avec joie et fierté, deux excellents monarques,
Depuis que ses bourreaux ont cessé d'oppresser
Cette terre des arts, si féconde en remarques,
Que jamais nul pays ne l' a pu surpasser.

Aussi dans les écrits publics, soit littéraires
Soit politiques, ou l'on voit approfondis
Le bien, le mal, on lit les meilleurs commentaires
Sur nos bons souverains, justement applaudis.
Et je me demandais, en parcourant le monde,
Si j'aurais quelque jour l'inestimable honneur
De contempler ce couple en qui la Grèce fonde
Sa gloire, son espoir, son durable bonheur

Les sincères souhaits ont toujours une suite :
J' arrive en Orient, le cerveau plein de bleu,
Comme son ciel d'azur qui, chaudement, invite
A louer la grandeur et la bonté de Dieu·
Bientôt la belle Athène eut toute ma pensée . . .
Puisque j'y pouvais voir, outre l'antiquité,
Cette Reine et ce Roi dignes qu'une odyssée
Moderne les revèle à la postérité.

Je vis sa Majesté dans son lieu de prière
Dans son temple béni : le beau Georges Premier
Invoquant notre Dieu de guider sa carrière
Et son peuple vaillant, amoureux du laurier,
Mais bon, simple et loyal. Parmi cet auditoire
Je pus m'agenouiller et prier l'Eternel
Pour ce pays fameux, à l'immortelle gloire,
Et pour son souverain au règne paternel.

Son peuple le chérit ; il adore sa Reine
Cette femme au coeur d'or à l'auguste grandeur
Cette mère bénie, à la grâce sereine ;
Cette âme qui s'émeut devant toute douleur
Et sait la soulager · d'une main généreuse
Elle panse la plaie avec humanité ;
De tous les malheureux son âme chaleureuse,
Ranime le courage avec aménité !

Mais c'est à l'hôpital—son oeuvre évangélique—
Qu'il faut voir cettee Reine au chevet d'un souffrant,
Loin des brillants attraits d'une cour magnifique ;
Elle oublie à la fois la gloire et son haut rang
Pour venir consoler, par sa divine grâce,
Le pauvre que le mal dévore sans pitié ;
Avec sa douce voix elle indique, sagace,
Ce pu'il faut et, bientôt, il est fortifié.

L'écho redit partout.—O Majesté si belle !—
Que les premiers talents brillent en votre esprit.
Et chacun reconnait en vous le vrai modèle
De la perfection ; l'artiste, l'érudit,
Et moi-même, novice en cet art poétique
Que vous sentez si bien, nous vous applaudissons !
O Reine ! délaissez un instant l'estbétique,
Et daignez sourire à mon luth aux humbles sons !

Ida BUTTET-ROSSET,

Membre de la Societé Biographique de France.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΣΦΡΑΓΙΖΗ
ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ Η ΟΥ ;

Τὸ συνέδριον τῶν δικαστῶν ἐν Γαλλίᾳ κατά τινα δίκην ἐσχάτως εἰσαχθεῖσαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπεφήνατο ὁριστικῶς ὅτι ὁ σύζυγος δύναται νὰ ἀποσφραγίζῃ τὰς ἐπιστολὰς τῆς συζύγου του.

Μέγας ἐξηγέρθη πάταγος ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, πολλοὶ δὲ σοφοὶ τοῦ αἰῶνος εξέθηκαν τὰς ἐπὶ τούτῳ γνώμας των. Ἡμεῖς παραθέτομεν ὧδε τὰς γνώμας δύο διασήμων τοῦ αἰῶνος γυναικῶν: τῆς κ. Ἰουλιέττης Ἀδὰμ καὶ τῆς κ. Γ. δὲ Πεῦρεμβρίνε.

Ἡ κ. Ἰουλιέττα Ἀδὰμ ἀπεφήνατο ὡς ἑξῆς: «Ἐὰν οἱ «κ. δικασταὶ καὶ δικηγόροι εἶπον ναί, εἶμαι βεβαία ὅτι πᾶς «καλοανατεθραμμένος ἀνὴρ θὰ εἴπῃ ὄχι. Ὁ σύζυγος, ἀρχη«γὸς ἀνώτερος τῆς οἰκογενείας διερρύθμισε τὰ συζυγικὰ καθή«κοντα πρὸς ἴδιον ἐν πᾶσιν ὄρελος. Ὠφειλοποιήθη τὰ πάν«τα ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰ δικαιώματα του δὲ βαίνουσιν ἀπὸ τῆς δε«σποτικῆς διαταγῆς μέχρι τοῦ θανάτου.

«Τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα οὐχ ἧττον ὡς καὶ τὸ ἠθικὸν τοῦ ἀνδρὸς «συμφέρον διορθόνουσι πάντοτε τοὺς κακῶς ἐπικρατήσαντας «νόμους. Ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς συζύγου εἶναι σήμερον παρὰ τοῖς «πᾶσι σχεδὸν σεβαστή. Ἡ προσωπικότης ἣν αὕτη προσκτᾶται «ἐν τῷ γάμῳ, παρὰ τὸν νόμον αὐτόν, ἐπιβαρύνει αὐτὴν δι' «εὐθήνης, ἣν οὐδεὶς ἤθελεν ἐπιβάλλει εἰς πλάσμα στερούμε«νον αὐτοβουλίας καὶ τυρλῶς ὑποτασσόμενον. Ἡ γυνὴ λοιπὸν «ἔχει τὸ ἐλεύθερον δικαίωμα νὰ σκέπτηται καὶ γράφῃ πρὸς «τὴν μητέρα, ἀδελφήν της, θυγατέρα της ἢ φίλαι της· ἔχει «τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ τὰς ἐπιστολὰς ταύτων, ἃς εἶναι «Κυρία νὰ δείξῃ ἢ οὔ πρὸς τὸν σύζυγον της. Ἄνευ τοῦ δι«καιώματος τούτου ἤθελεν αὕτη ἀναγκασθῆ νὰ μεταχειρίζη«ται διὰ μυστικὰ πολλάκις ἱερὰ καὶ ἔντιμα τῆς οἰκογενείας «αὐτῆς ὑπηρέτας καὶ ἀγγελιοφόρους τῆς ἐμπιστοσύνης της, «πρὸς οὓς ὅμως τὸ μυστικὸν αὐτῆς ἤθελε προσλάβει χαρακτῆ«ρα κακοήθη, διαστρέφοντα πολλάκις ἀδίκως τὸ ὄνομα καὶ τὴν «ὑπόληψιν ἐντίμου γυναικός».

Ἰδοὺ καὶ ἡ γνώμη τῆς κ. Γ. δὲ Πεῦρεμβρούνε:

«Τὸ συνέδριον τῶν δικαστηρίων ἐρέρθη λογικῶς ἀναγνωρί-

«ζων εἰς τὸν σύζυγον τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποσφραγίζειν τὰς »πρὸς τὴν σύζυγον του διευθυνομένας ἐπιστολάς. Ἡ ἀπόφα»σις αὕτη εἶναι συνέπεια τῶν νόμων, οἵτινες ἐν τῷ γάμῳ πε»ριορίζουτι τὴν ἠθικὴν ἐλευθερίαν τῆς γυναικός. Εἶναι ἐν » μέσον περισσότερον, ἵνα συγκρατηθῇ αὕτη ἐν τῇ ὑποταγῇ, »ἥτις τῇ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν νόμων μας. Ἡ ἀποστέρησις »τοῦ συζυγικοῦ τούτου δικαιώματος ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ συζύγου »ἓν τῶν προνομίων τῆς νομίμου κληρονομίας αὐτοῦ. Τὸ συνέ»δριον ἄρα ἔκρινεν ὀρθῶς!

«Καὶ ἔπειτα;... χαρακτηρίζετε, Κύριε,—γράφει πρὸς «τὸν συντάκτην τοῦ *Χρόνου*—τὸ μέτρον τοῦτο ὡς ἀθεμι«τούργημα. Ἄρα ἐξεγείρεσθε κατὰ τοῦ καταθλιπτικοῦ νό«μου, οὗ ἀπόρρητα καὶ τὸ μέτρον τοῦτο. Ἀλλὰ μὴν ἀνησυ«χῆτε. Δὲν δύναται βεβαίως καὶ τὸ νόμιμον ἔστω τοῦτο «δικαίωμα νὰ ἐμποδίσῃ οἵαν δήποτε γυναῖκα, νὰ ἀνταπ κρι«θῇ μετὰ τῶν ἰδικῶν της, χωρὶς ποσῶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν «ἀλληλογραφίαν της εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ συζύγου. Πάντες «καὶ πᾶσαι γνωρίζομεν, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται δὲν κυκλοφο«ροῦσι μόνον διὰ τῶν ἐπισήμων ταχυδρομείων. Ἄφετε λοιπὸν «τοὺς κ. συζύγους νὰ χαίρωσι καὶ θριαμβεύωσιν, ἐὰν εἶναι «ἀρκούντως ἀδέξιοι καὶ κακοανατεθραμμένοι, ὥστε νὰ ἀπο«σφραγίζωσι τὰς ἐπιστολάς, αἵτινες δὲν διευθύνονται πρὸς «αὐτούς».

Ἂς ἐπιτραπῇ ἤδη καὶ πρὸς ἡμᾶς νὰ εἴπωμεν τὴν ταπεινήν μας γνώμην ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Καίτοι ἄπειρον σέβας τρέφομεν πρὸς ἀμφοτέρας τὰς σοφὰς Κυρίας, ἰδίᾳ μάλιστα πρὸς τὴν κ. Ἰουλιέτταν Ἀδάμ, ἥτις ἀπείρως ἐτίμησεν ἡμᾶς διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας της, οὐχ ἧττον δὲν εἴμεθα ἐντελῶς σύμφωνοι πρὸς τὴν γνώμην αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ γάμος εἶναι ἀπόλυτος συμφωνία αἰσθημάτων, διανοημάτων, διαθέσεων δύο ψυχῶν, δύναται νὰ ὑπάρχῃ μυστικὸν διὰ τὴν ἑτέραν τούτων; Καὶ τίνα ἄλλον μυστικοσύμβουλον πλὴν τοῦ συζύγου δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ὕπανδρος γυνή; Ἡ φίλη, πρὸς ἣν ἡ νέα κόρη ἐμπιστεύεται μὲ θύρας κεκλεισμένας τὸ μυστικὸν τῆς καρδίας της, οὐδὲν δύναται ἢ ἔχῃ νὰ μάθῃ παρὰ τῆς ὑπάνδρου γυναικός. Ἄλλως τε ἡ ὕπανδρος γυνὴ ποίας φύσεως ἐπιστολὰς δύναται νὰ λάβῃ, ἃς ὀφείλει νὰ ἀποκρύψῃ ἀπὸ τοῦ συζύγου; Τῆς μητρὸς ἢ ἀπομεμακρυσμένης φίλης; Τί θὰ περιέχωσι λοιπὸν αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, ὅπως μὴ ὁ σύζυγος δύναται νὰ τὰς ἴδῃ;

Ὑπάρχουσι βεβαίως περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ σύζυγος ὀφείλει νὰ φέρηται μετὰ μεγάλης ἀβρότητος, διότι ὑπάρχουσιν οἰκογενειακὰ μυστικά, ἅτινα ἡ κόρη χωρὶς νὰ ἐξευτελίσῃ τὴν οἰκογένειαν της δὲν δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ πρὸς τὸν σύζυγόν της, ἀλλὰ κατὰ κανόνα ἡ γυνὴ ὅπως ὁ ἀνὴρ ἀνάγκη νὰ τρέφωσιν ἄπειρον πρὸς ἀλλήλους ἐμπιστοσύνην. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι ἐπιστολὴ ἣν κρύπτομεν ἀπὸ τοῦ συζύγου ἡμῶν, ἐὰν δὲν σχηματίζῃ κηλίδα κατκφανῆ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἀμαυροῖ ὅμως κατὰ πολὺ τὰ αἰσθήματα, ἅτινα πρὸς αὐτὸν διατρέφομεν.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙΣ ΕΤΑΙΡΙΑΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Ὑπάρχει ἐν Λονδίνῳ μεγάλη Ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία, ἐν ᾗ ἐργάζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Κυρίαι. Αἱ ὑπάλληλοι τοῦ καταστήματος τούτου εἶναι θυγατέρες ἱερέων, ἰατρῶν, ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ, ἐμπόρων καὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς περίπου τάξεως.

Πᾶσα μέριμνα καὶ φροντὶς καταβάλλεται, ὅπως ὁ βίος αὐτῶν ᾖ ἄνετος.

Αὗται ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς πέμπτης μ.μ. ἐργάζονται μὲ ἀνάπαυσιν μιᾶς ὥρας διὰ τὸ γεῦμά των, ὅπερ παρέχεται αὐταῖς αὐτόθι ἀντάξιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ καταβαλλομένου ὑπ' αὐτῶν ποσοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ προγεύματος αὗται περιπατοῦσιν ἐπὶ ὡραίου καὶ εὐρέος ἡλιακοῦ, ὁπόθεν ἀπολαύουσι λαμπρᾶς θέας καὶ ἀναπνέωσι καθαρὸν ἀέρα. Αἱ φιλαναγνώστριαι τούτων δύνανται νὰ καταναλίσκωσι τὸν καιρὸν των ἐν λαμπρᾷ βιβλιοθήκῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πλουσίως ἐφωδιασμένῃ, αἱ δὲ φιλόμουσαι νὰ καταγίνωνται εἰς τὴν μουσικήν, ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἰδίᾳ τῆς ᾠδικῆς μουσικῆς τάξει. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐνήμεροι τῶν πολιτικῶν τῆς πατρίδος πραγμάτων καὶ τῶν ἡμερησίων νέων τυγχάνουσιν αὗται ὡς ἐκ τῶν διαφόρων ἐφημερίδων, αἵτινες ἐν τῷ καταστήματι παρέχονται αὐταῖς.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐργασίαν των κατ' οὐδὲν ὑπολείπεται αὕτη τῆς τῶν ἀνδρῶν, οὐδ' ἀπαιτεῖται πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῆς ἔκτακτος εὐφυΐα, ἀκρίβεια ὅμως καὶ προσοχὴ μεγίστη.

Ἑκάστη ὑπάλληλος λαμβάνει ἐτησίως τριάκοντα δύο λίρας· ὁ μισθὸς δὲ οὗτος αὐξάνεται ἀνὰ πᾶν ἔτος κατὰ 10 λίρας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 100 λιρῶν. Πρόδηλον τυγχάνει ὅτι αἱ θέσεις αὗται χάρις εἰς τὴν καλὴν διοίκησιν καὶ confortable διαβίωσιν εἶναι περιζήτητοι παρὰ τῶν Κυριῶν, δι' ὃ καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' ἔτος αὐξάνεται ἐπαισθητῶς. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ἐργαζόμεναι γυναῖκες ἔχουσι περισσότερα προσόντα τῶν ἀνδρῶν. Ἄνδρας τοιαύτης εὐσυνηδεισίας, μορφώσεως καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς δυσκόλως δύνανται νὰ εὕρωσιν ἀντὶ τόσου σχετικῶς μικροῦ μισθοῦ.

Ὁ ἀνὴρ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπιζητεῖ μείζονα προαγωγήν, διότι νυμφευόμενος ἀναγκάζεται νὰ διατηρῇ ὁλόκληρον οἰκογένειαν. Ἐνῷ ἡ γυνὴ ἀναλόγως τῆς θέσεως της δύναται νὰ ἀρκεσθῇ καὶ εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα. Οὐχ ἧττον καὶ ἄνδρες ὑπάλληλοι ἐργάζονται ἐν τῇ προμνημονευθείσῃ ἑταιρίᾳ, ἀλλ' οὐδόλως οὗτοι συγκοινωνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ αὐτῆς τῆς εἰσόδου οὔσης ἰδιαιτέρας διὰ τὰς δύο τάξεις τῶν ὑπαλλήλων.

Αἱ ἑταιρίαι τῶν σιδηροδρόμων παρέχουσιν ἐπίσης ἐργασίαν ἱκανὴν εἰς τὰς γυναῖκας. Κυρίαι ἐπίσης ἐργάζονται εἰς διάφορα ἐμπορικὰ καταστήματα καθὼς καὶ εἰς τὰς τραπέζας. Τέλος ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ κύκλος τῆς γυναικείας δράσεως εἶναι εὐρύτατος. Εἰς πάντα τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα παρατηρεῖται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν εἶναι ἀνώτερος τοῦ τῶν ἀνδρῶν, διότι ἡ ἐν τοῖς καταστήμασι τούτοις ἐργασία θεωρεῖται καταλληλοτέρα διὰ τὰς γυναῖκας. Ἐνταῦθα δὲν θ' ἀπαντήσῃ τις οὐδαμοῦ *ἄνδρας πωλοῦντας καρουλάκια* καὶ *κορδελάκια*. Σημειωτέον πρὸς τούτοις ὅτι σχεδὸν πάντες οἱ τιμίαι εἶναι γυναῖκες. Εἰς τὰ θέατρα ἐπίσης, εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα, εἰς τὰ ξενοδοχεῖα καὶ ἐν γένει εἰς ὅλα τὰ δημόσια καταστήματα αἱ γυναῖκες ἐξ ἴσου μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐργάζονται ἐν πλήρῃ *ἀσφαλείᾳ*.

Ἐκ τῶν ἄνωθι ἐκτεθέντων πασίδηλον καθίσταται, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ παρέχεται ἐργασία καὶ μέσα συντηρήσεως ἔντιμα καὶ ἀξιοπρεπῆ εἰς ἁπάσας τὰς τάξεις τῶν γυναικῶν.

Ἐν Μαγχεστρίᾳ ΥΠΑΤΙΑ ΣΤΑΜΠΑ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Ἀξιότιμε Κυρία διευθύντρια.

Πολλὰ καὶ ὡραῖα ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὸν γυναικεῖον κύκλον ἀνεγνώσαμεν μέχρι σήμερον εἰς τὴν ἀξιόλογον «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν». Ἓν μόνον θέμα δὲν ἐπραγματεύθητε μέχρι σήμερον, ὅπερ ἐν τούτοις δὲν νομίζομεν νὰ διέφυγε τὴν ὀξυδέρκειαν σας καὶ ὅπερ χαρακτηριστικώτατον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ τυγχάνει· «*διατί οἱ ἄνδρες καὶ ἰδίως οἱ σοβαροὶ προτιμῶσιν ἐν γένει τὰς ζωηρὰς, ἐλαφρὰς καὶ ἀμαθεῖς γυναῖκας τῶν σοβαρῶν καὶ πεπαιδευμένων τοιούτων;* Θὰ σᾶς εἶμαι ἀληθῶς εὐγνώμων, μετ' ἐμοῦ δὲ βεβαίως καὶ πολλαὶ ἄλλαι, ἐὰν εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀπαντήσητε εἰς τὴν ἐρώτησιν μου ταύτην. Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως.

ΕΛΕΝΗ Χ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Σ. Σ. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν προσεχῶς, διότι ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ πράξωμεν τοῦτο σήμερον.

Ο ΧΟΡΟΣ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἴσως ὁ τίτλος θεωρηθῇ ὑπερβολικός, παρ' ἐκείνων ἰδίᾳ, οἵτινες ὡς μόνον προνόμιον τῆς γυναικὸς θεωροῦσι τὰς τῆς μαγειρικῆς γνώσεις καὶ οἵτινες νέας θὰ τονίσωσιν Ἱερεμιάδας καὶ ἀρὰς καθ' ἡμῶν, διότι ἐθεωρήσαμεν τὸν χορὸν ἀναπόφευκτον καὶ ἀναγκαῖον διὰ τὰς γυναῖκας.

Ἀδιάφορον. Ἡμεῖς ἀναπτύσσομεν τὴν ἰδέαν μας, ἣν ὑποβάλλομεν εἰς τὴν κρίσιν — ἣν περὶ πολλοῦ ποιούμεθα —τῶν λογικῶν ἀναγνωστριῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας.

Δὲν θὰ ἀνέλθωμεν βεβαίως εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας, ἵνα ἀποδείξωμεν τὸ ὀρθὸν τῶν ἰδεῶν μας, ἄλλως τε ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ ἀξιότιμος ἐν Παρισίοις συνεργάτις ἡμῶν κ. Laura Gelbert ἀνέπτυξεν ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν τὸ θέμα τοῦτο. Ἡμεῖς κατὰ τὴν συνήθειάν μας ἀποδεικνύομεν τὸ ὀρθὸν τῶν θεωριῶν ἐκείνων ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

Ὁ χορὸς εἶναι ἀναπόφευκτος διὰ τὰς γυναῖκας, διότι ὁ χορὸς εἶναι ἡ μόνη κατ' ἐξοχὴν γυμναστικὴ τῆς γυναικός. Ἡ γυμναστικὴ αὕτη ἁρμόζει φυσικῶς ἡμῖν, προλαμβάνουσα τὰς καταστρεπτικὰς διὰ τὴν ὑγείαν μας συνεπείας τοῦ καθεστικοῦ βίου, ὃν ὁ κακῶς ἐνοούμενος πολιτισμὸς ἐπιβάλλει ἡμῖν.

Ἡ γυνὴ μαραίνεται, γηράσκει, φθισιᾷ, ὡς ἐκ τοῦ τρυφηλοῦ βίου.

Ἡ γυνὴ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ταῖς νήσοις ὡς καὶ ἐν Τουρκίᾳ δὲν κινεῖται, δὲν ἐξέρχεται οὔτε εἰς περίπατον, εἰμὴ μόνον τὴν Κυριακὴν, καὶ τοῦτο σπανίως.

Πῶς λοιπὸν νὰ ἐξαγάγῃ τῆς νάρκης τὰ ἐκ τῆς ἀκινησίας ἀπονεκρούμενα μέλη της, εἰμὴ διὰ τοῦ χοροῦ. Ἴδετε πῶς αἱ νεάνιδες πάσης τάξεως καὶ ἀνατροφῆς ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῶν ἡλικίας ἐξασκοῦνται εἰς τοῦτον. Ἡ προθυμία καὶ λατρεία αὐτῶν πρὸς τὸν χορὸν ἀποτελεῖ ἀληθῆ διαμαρτύρησιν κατὰ τοῦ καθεστικοῦ βίου, εἰς ὃν εἰσὶ καταδεδικασμέναι.

Ἀφοῦ δὲ ἐπὶ πέντε ἢ δέκα λεπτὰ στροβιλίσωσιν, ἴδετε πῶς αἱ ὠχραὶ παρειαί των μεταβάλλονται εἰς ζωηρὰς ροδοκοκκίνους, πῶς τὰ λευκὰ καὶ μαραμένα χείλη των βάφονται ὡς κατέρυθρα κεράσια, πῶς τὸ χλωραναιμικὸν ἐν γένει χρῶμα διώκεται μακρὰν τοῦ νεαροῦ προσώπου των. Ὁ στόμαχος των διαμαρτύρεται· εὐεργετικὴ δὲ καὶ σωτήριος πεῖνα διαδέχεται τὸν αἰώνιον ἐκεῖνον κόρον, ὅστις μεταβάλλει τὴν τρώγουσαν κόρην ἢ γυναῖκα εἰς ἀκανθυλλίδα.

Διοργανώσωμεν λοιπὸν οἰκογενειακοὺς χοροὺς διὰ τὰ τέκνα μας καὶ δι' ἡμᾶς αὐτάς. Ἀλλὰ ὅσον εὐεργετικὸς καὶ σωτήριος εἶναι ὁ χορὸς ἐν πλήρει ἡμέρᾳ ὑπὸ τὸ ὡραῖον τοῦ ἡλίου φῶς, τόσον βλαβερὰς συνεπείας ἔχει τὴν νύκτα μὲ τὸν μεμολυσμένον ὑπὸ τῶν φώτων ἀέρα· ὅσον εὐεργετικὸς εἶναι ὁ χορὸς διὰ γυναῖκα καὶ κόρην φιλοκάλως μέν, ἀλλ' ἀπερίττως ἐνδεδυμένην τόσον καταστρεπτικὸς δι' ἐκείνας, πρὸς ἃς ἡ ἐθιμοτυπία ἐπιβάλλει ἐσθῆτας βαρυτίμους, ὑπεράγαν ἐκτετραχηλισμένας, ἐσθῆτας μήκους ἀπελπιστικοῦ ὁλόκληρα νέφη κονιορτοῦ ἐξεγειρούσας. Ὅσον εὐεργετικὸς ἀποβαίνει, ἐὰν χορευταί τε καὶ χορεύτριαι δὲν καταχρῶνται τῶν δυνάμεων των, τόσον καταστρεπτικὸς, ἐὰν ἐπὶ ὥρας στροβλίζουσαι ἐκτίθενται εἰς συγκοπὰς τῆς καρδίας, εἰς ὀσύνηρὰς κεφαλαλγίας, εἰς ἐμετούς. Ἰδίως αἱ ἀναιμικαὶ μεγάλως βλάπτονται ἐκ τῆς καταχρήσεως ἐν τοῖς χοροῖς, ἀλλὰ καὶ αἱ αἱματώδεις, κινδυνεύουσι βεβαίως νὰ προσβληθῶσιν ἐκ συμφορήσεως τοῦ αἵματος.

Ὁ κίνδυνος ἰδίᾳ ἔγκειται εἰς τὰς ὑψηλὰς πτέρνας, μεθ' ὧν πολλαὶ χορεύουσι καὶ αἵτινες καταστρεπτικὰς διὰ τὸν γυναικεῖον ὀργανισμὸν συνεπάγονται συνεπείας.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα γράφονται κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, ὅτε οἱ χοροὶ ἀποτελοῦσι τὴν μοναδικὴν πολλῶν Κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἐνασχόλησιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι παρὰ τὰ ἐκτεθέντα αὗται θέλουσιν ἐξακολουθήσει χορεύουσαι τὰς νύκτας, ἐκτετραχηλισμέναι καὶ πεπιεσμέναι ἐντὸς στενῶν στηθοδέσμων, περαίνομεν προσθέτουσαι ὅτι πολλαὶ τούτων, ἵνα σώσωσι τὴν ζωήν των αὐτήν, ἃς προφυλάττωνται τοὐλάχιστον ἀπὸ τὰς ἀποτόμους τῆς ἀτμοσφαίρας μεταβολάς, καθ' ἣν στιγμὴν περιρρεόμεναι ὑπὸ ἱδρῶτος μεταβαίνουσιν εἰς τὸ ἑστιατόριον καὶ ἃς μὴ ζητῶσι νὰ χορταίνωσι τὴν δίψαν των διὰ παγομένων δροσιστικῶν ποτῶν. Ἀντὶ δὲ νὰ τρώγωσι παγωτά, ὡς συνηθίζουσι νὰ πράττωσιν, ἃς ἀρκῶνται εἰς κύπελλον τεΐου, καφφὲ, λικωρίου. Τέλος ἃς ἀρήνωσι νὰ παρέργωνται δύο ἢ τρεῖς ὧραι μεταξὺ τοῦ γεύματος καὶ τοῦ χοροῦ, ὅπως μὴ παρακωλύηται ἡ τακτικὴ καὶ ὁμαλὴ πέψις, ἐξ ἧς ἡ ὅλη ὑγεία καὶ εὐδιαθεσία τοῦ σώματος ἐξήρτηται.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐσωτερικά.

Χορὸς ἀνακτόρων. Ὁ κατ' ἔτος διδόμενος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους ἀνακτορικὸς χορὸς ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν

Κυριακὴν μετὰ τῆς συνήθους λαμπρότητος. Πόσων νεανίδων ἡ καρδία ἔπαλλε μετὰ συγκινήσεως ἀπὸ μηνὸς ἤδη ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τοῦ χοροῦ τούτου, εἰς ὃν κατὰ τὸ πρῶτον ἤδη παρῆσαν. Οἵα ἀγωνία κατέλαβε ταύτας τὴν παραμονὴν τῆς περιποθήτου ἐκείνας ἡμέρας καὶ πόσας νύκτας ἄγρυπνοι ὑπελόγιζον τὴν θριαμβευτικὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις εἴσοδον καὶ τὴν ὡραίαν καὶ πολυτελῆ ἐσθῆτα, ἧς τὸ ἐκτραχείλισμα θὰ ἀπεκάλυπτεν εἰς τόσους ἀδιακρίτους ὀφθαλμοὺς τοὺς ὡραίους, τορνευτοὺς καὶ ἀλαβαστρίνους ὤμους των.

Καὶ ἀληθῶς πολλαὶ νέαι καλλοναὶ προσετέθησαν εἰς τὴν ὡραιοτάτην καὶ εὔοσμον τῆς πόλεως μας ἀνθοδέσμην, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ τῶν δυσαναπληρώτων δὲν προσῆλθον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Τὸ ἀπαστράπτον κάλλος τῶν Κυριῶν, αἱ πολυτελεῖς ἀμφιέσεις, οἱ πολύτιμοι λίθοι, αἱ περίχρυσοι τῶν διπλωματῶν καὶ ἀξιωματικῶν στολαὶ ἀπετέλουν ἀληθῶς ἓν σύνολον πλῆρες μαγείας καὶ αἴγλης, ἣν ἐπεσφράγιζεν ἡ κορωνὶς τῶν ὡραίων γλαυκῶπις καὶ κυανοφόρος πριγκήπισσα Ἀλεξάνδρα μετὰ τῆς λευχειμονούσης καὶ περικαλλοῦς σεπτῆς ἡμῶν ἀνάσσης.

Ὁ χορὸς διήρκεσε ζωηρότατος καὶ ἕνεκα τῆς μὴ μεγάλης συστορεύσεως ὡς ἐν οἰκογενειακῷ, οὕτως εἰπεῖν, κύκλῳ μέχρι τῆς 4ης ὥρας τῆς πρωΐας.

Ἔκθεσις Ὀλυμπίων. Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα, ὅτι τὸ συμβούλιον τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀπόρων γυναικῶν σκοπεῖ νὰ ζητήσῃ ἰδιαίτερον τμῆμα ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκθέσεως, ὅπως τοποθετήσῃ ἐν αὐτῷ ὑφαντήρια, ἵνα τὰ κοράσια ἐργάζωνται ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν ἐπισκεπτῶν.

Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων ἐν τῷ καϊδρίῳ Χιλλ.— Ἦτο κατανυκτικὴ ἐν τῷ σεμνῷ τούτῳ ναΐσκῳ ἡ ὡραία τῶν Χριστουγέννων λειτουργία. Ἀθῶαι νεαραὶ παρθένοι ὡς σεμναὶ τῆς ἀρχαιότητος ἱέρειαι ἐδιακόνουν ἐν τῷ ναῷ μετ' εὐλαβείας καὶ συγκινήσεως, καλλίφωνοι δὲ καὶ κάλλιστα μουσικῶς κατηρτισμέναι μαθήτριαι ἐτόνιζον ἁρμονικώτατα τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον προσευχὰς καὶ θερμὰς αὐτῶν δεήσεις. Εἰς ἐπισφράγισιν τῆς ὡραίας ταύτης τελετῆς ὁ καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν κ. Ἰγνάτιος Μοσχάκης ἀπήγγειλε μετὰ συγκινήσεως καὶ σπανίας ῥητορικῆς δεινότητος τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας. Ἀνέπτυξε σαφῶς καὶ εὐστόχως τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος, τονίσας ἰδίᾳ καὶ ἀναπτύξας ἐκτενῶς τὰς εὐεργετικὰς συνεπείας τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ἐπὶ τοῦ καθόλου βίου καὶ τῆς ἠθικῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός. Εἶπε πολλὰ σοφὰ καὶ ὡραῖα ὁ κ. Ι. Μοσχάκης συγκινήσας βαθύτατα τὸ ἀκροατήριόν του.

Γεωργικὴ σχολή. Μεγάλη καὶ διαπρεπὴς Ἑλληνὶς δέσποινα ἡ ἐν Λονδίνῳ κ. Εὐφροσύνη Κασσαβέτη προσέφερε πλουσιώτατον αὐτῆς ἐν Θεσσαλίᾳ κτῆμα ἀξίας 30,000 λιρ. στερλινῶν πρὸς ἵδρυσιν γεωργικῆς ἐν Θεσσαλίᾳ σχολῆς. Ἐπέπρωτο γυνὴ καὶ πάλιν νὰ εὐεργετήσῃ σκοπιμώτερον τῶν ἀνδρῶν τὴν πατρίδα αὐτῆς.

Ἀρίστη ἀπόφασις. Μετὰ χαρᾶς παρατηροῦμεν ὅτι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου σπουδαίως ἤρξατο νὰ μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων ἐν αὐτῷ. Τὸ ληφθὲν μέτρον, ὅπως οἱ ἀπουσιάζοντες καθηγηταὶ τιμωρῶνται διὰ δεκαδράχμου προστίμου εἶναι ἄριστον, συντελεστικώτατον δὲ διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐν αὐτῷ *ἐκπαιδευομένων μαθητριῶν.*

Διάσημος κυμβαλίστρια. Κατ' αὐτὰς δοθήσεται συναυλία ὑπὸ τῆς διασήμου κυμβαλιστρίας Βιργινίας Βρέμιτς μαθητρίας τοῦ διασήμου Λίστ. Ἡ κυρία αὕτη θὰ διαμείνῃ ἐπί τινα χρόνον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει σὺν τῇ ἀρρύτῳ δὲ ἀπολαύσει, ἧς θὰ ἀξιώσῃ ἡμᾶς, προτίθεται συγχρόνως νὰ εὐεργετήσῃ τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, διότι ἡ συναυλία αὐτῆς δοθήσεται ὑπὲρ εὐεργετικοῦ σκοποῦ.

Δωρεὰ ὑπὲρ τῶν καταδίκων. Ἡ κ. Ταρσὴ Ἀδαμαντίδου ἀποστέλλει κατ' ἔτος πρὸς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν 100 φρ. ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων.

Ἐξωτερικά.

Γυνὴ μεγαλήτερος δανειστὴς τῆς Γαλλίας.—Τίς ἤθελε πιστεύσει ὅτι ὁ σπουδαιότερος δανειστὴς τῆς Γαλλίας εἶναι γυνή. Ἡ κ. Furtado-Heine λαμβάνει κατ' ἔτος εἰς τοκομερίδια τῶν ὑπὸ τὴν κατοχήν της μετοχῶν τοῦ Γαλλικοῦ δανείου 4,000,000 φρ. ἅτινα παριστῶσι κεφάλαιον ἀνερχόμενον εἰς ἑκατὸν ἑκατομμύρια. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ περιουσία αὐτῆς δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀφοῦ ἡ εἰς κτήματα τοιαύτη ἀνέρχεται ἴσως εἰς διπλάσιον ποσόν. Εὐτυχῶς ἡ Κυρία αὕτη γνωρίζει νὰ ποιῆται καλὴν χρῆσιν τῆς κολοσσιαίας ταύτης περιουσίας της, πολλάκις δὲ μέχρι σήμερον εὑρέθημεν εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον νὰ ἀναγγείλωμεν διαφόρους ἀγαθοεργίας αὐτῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμεν αὐτῇ πρὸ ὀλίγου καιροῦ τὸ παράσημον.

Ἐμπορικὰ μαθήματα εἰς τὰ δημοτικὰ Παρθεναγωγεῖα.— Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν εἰσήχθη ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα εἰς ἅπαντα τὰ δημοτικὰ Παρθεναγωγεῖα τῶν Παρισίων ὁλόκληρος σειρὰ ἐμπορικῶν μαθημάτων.

Αἱ ἀποφοιτῶσαι ὅθεν τῶν Παρθεναγωγείων τούτων νεάνιδες, οὐ μόνον μετ' εὐκολίας κατατάσσονται εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα ὡς ὑπάλληλοι, ἀλλὰ καὶ ἴδια καταστήματα ἱδρύουσι καὶ διευθύνουσιν εὐδοκίμως. Ἡ ἐμπορικὴ διδασκαλία παρατείνεται ἐπὶ τριετίαν ὅλην, περιλαμβάνουσα πλὴν τῆς διπλογραφίας, ἐμπορικῆς ἐπιστολογραφίας κ. ἄ. καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γερμανικῆς γλώσσης.

Ὅση μέριμνα καταβάλλεται ἀλλαχοῦ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς πρακτικῆς μορφώσεως τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, τόση ἀδιαφορία καὶ ἀμεριμνησία παρατηρεῖται παρ' ἡμῖν.

Δίκη καλλονῆς ἔνεκεν. Πρό τινων ἡμερῶν σπουδαιοτάτη δίκη ἔλαβε χώραν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς πόλεως... Φωτογράφος τις ἐνήγαγεν εἰς δίκην νεαρὰν γυναῖκα, ἀποποιουμένην νὰ πληρώσῃ αὐτῷ δώδεκα φωτογραφίας, ἃς ἡ Κυρία αὕτη ἀπεποιεῖτο νὰ παραλάβῃ. Ἡ Κυρία ἐρωτηθεῖσα περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἀπεποιεῖτο νὰ δεχθῇ τὰς φωτογραφίας, ἀπήντησε παρὰ τὰς προσδοκίας πάντων ὡς ἑξῆς: *Διότι δὲν μοὶ ὁμοιάζουσι ποσῶς* **μὲ κολακεύει ὑπερβολικά, πρᾶγμ' ὅπερ ἀποστρέφομαι.** Οἱ δικασταὶ ἔμειναν πρὸς στιγμὴν ἔκπληκτοι. Ζητήσαντες μετὰ τοῦτο τὰς φωτογραφίας ἀπεφάνθησαν παμψηφεὶ ὅτι τὸ πρωτότυπον ἦτο ἐπίσης ὡραῖον, ὅσον καὶ ἡ εἰκὼν καὶ κατεδίκασαν τὴν μετριόφρονα Κυρίαν εἰς πληρωμὴν εἰκόνων καὶ δικαστικῶν ἐξόδων.

Νομοθεσία τῆς ἐργατικῆς τῶν παίδων τάξεως. Ἐν τῇ βουλῇ τῆς Ὁλλανδίας—ὡς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς, ἔνθα καὶ τὰ παιδία θεωροῦνται ὡς ὄντα ἄξια προστασίας καὶ μερίμνης ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν—εἰσήχθη κατ' αὐτὰς νομοσχέδιον ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἀπόρων παίδων, ὅπερ ψηφισθὲν κατ' ἄρθρον ἔχει ὡς ἑξῆς: α. Ἡ ἐργασία εἶνε ἀπηγορευμένη εἰς τὰ παιδία πρὸ τοῦ 13ου ἔτους. β'. Δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς γεωργικὰς ἐργασίας ἀπὸ τοῦ 12ου ἔτους καὶ ἄνω. γ'. Ἡ διάρκεια τῆς ἡμερησίας αὐτῶν ἐργασίας περιορίζεται ὡς ἑξῆς: δεκάωρος μέχρι τοῦ 16ου ἔτους, δωδεκάωρος, ἀπὸ τοῦ 16ου—18ου. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐργασία τῆς νυκτὸς ὡς καὶ ἡ τῆς Κυριακῆς.

Ἡ δούκισσα δὲ-Γαλιέρα κατ' αὐτὰς ἵδρυσε ἰδίαις δαπάναις γεροντοκομεῖον καὶ ὀρφανοτροφεῖον, ἀνερχομένης τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν φιλανθρωπικῶν τούτων καταστημάτων εἰς 25,000,000 φρ. προικίσασα καὶ ἕκαστον τούτων μὲ ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς 2,000,000 φρ.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Ἐξεδόθη ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ τῆς λογίας κ. Ἀγγελικῆς Παππαδοπούλου κομψὸν βιβλιάριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Σ υ ζ ύ γ ο υ κ α θ ή κ ο ν τ α» ἐν ᾧ μετὰ μεγάλης εὐστοχίας ἡ κυρία αὕτη ἀναλύει καὶ καταδείκνυσι τὰ καθήκοντα τῆς γυναικὸς ὡς συζύγου καὶ μητρός. Συνιστῶμεν θερμῶς πρὸς τὰς κ. κ. ἀναγνωστρίας ἡμῶν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ χρησιμωτάτου τούτου βιβλίου τιμωμένου μόνον ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ἱπποτικωτάτου τῶν δημοσιογράφων κ. Ι. Καμπούρογλου διευθυνομένη καὶ ἐκδιδομένη «Ν έ α Ἐ φ η μ ε ρ ί ς» αὐξανομένη τηνήλικιαν αὐξάνεται συγχρόνως κατὰ τὸ ὠφέλιμον, τερπνόν, χρήσιμον καὶ ποικίλον τῆς ὕλης, οὐδενὸς φειδομένου, τοῦ ἀξιοτίμου κ. διευθυντοῦ αὐτῆς, μέσου πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν πολυπληθῶν ἀναγνωστριῶν καὶ ἀναγνωστῶν της. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ νέοι προσελήφθησαν συνεργάται καὶ νέαι σχέσεις συνήφθησαν. Ἐκδιδομένη ἐν τῷ μέλλοντι καθ' ἑκάστην διπλῆ τηρεῖ τὴν αὐτήν, ἣν καὶ πρότερον τιμήν.

Β ι β λ ι ο θ ή κ η τ ο ῦ Ἑ λ λ η ν ι κ ο ῦ λ α ο ῦ. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ξενοφῶντος Ζύγουρα τὸ πρῶτον βιβλιάριον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, πραγματευόμενον περὶ μορφώσεως, ἀγωγῆς καὶ παιδείας, καὶ τιμώμενον ἀντὶ 20 μόνον λεπτῶν.

Ἡ θ έ σ ι ς μ α ς. Ἐκφραστικωτάτη καὶ πιστὴ τῆς καταστάσεως ἡμῶν περιγραφὴ ἐδημοσιεύθη εἰς στίχους ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ κ. Θεμιστοκλέους Σολωμοῦ. Ὀλίγοι ἴσως γνωρί-

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ἡ νὺξ ἦτο ἀσέληνος καὶ σκοτεινή, ἡ Σοφία λοιπὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ τὰ χαρακτηριστικά του. Δὲν ἐτρόμαξε πολύ, ἀλλ' ὅπως, δήποτε ἀνησύχησεν.

Ποῖος ἦτον ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος; Τί ἐζήτει ἐντὸς τοῦ κήπου της; Ἦτο κλέπτης; Ἦτο ἴσως ὁ νυκτερινὸς ἐκεῖνος ἐπισκέπτης, ὅστις ἔρριπτε τὰ ἄνθη εἰς τὸ δωμάτιον της; Τέλος τί ἐσήμαινε τὸ μυστήριον τοῦτο;

Τὴν ἐπαύριον ἐξήτασε περὶ τούτου τὸν θεῖον της καὶ τὸν Μάξ, χωρὶς ὅμως νὰ τοῖς διηγηθῇ, ὅ,τι εἶχεν ἴδει. Τοὺς ἠρώτησεν ἁπλῶς κατὰ ποίαν ὥραν εἶχον ἀποσυρθῇ εἰς τὰ δωμάτια των, καὶ ἐὰν ὁ ἕτερος τούτων δὲν εἶχε κάμει νυκτερινὸν περίπατον εἰς τὸν κῆπον.

Εἰς τὴν ἀποφατικὴν ἀμφοτέρων ἀπάντησιν αὕτη ἐξήτασε τὸν κηπουρόν.

Ὁ κηπουρὸς δὲν εἶχεν ἐξέλθει ποσῶς τοῦ δωματίου του.

Ἡ Σοφία δὲν ἦτο βεβαίως μικρόψυχος, ὅπως δώσῃ βαρύτητα εἰς πρᾶγμα τόσον μικρᾶς σπουδαιότητος, καίτοι τῇ ἐφαίνετο ἀρκούντως παράδοξον· οὐχ ἧττον ἡ ἰδέα, ὅτι ἴσως ὁ θεῖος της ἐρωτευμένος γέρων περιεφέρετο ὡς εἰκοσαετὴς νεανίας; ὑπὸ τὸν ἐξώστην τῆς Αἰκατερίνης, χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσῃ τὰς νυκτερινάς του ταύτας περιπολίας, ὅτι ἴσως ὁ κηπουρὸς ὑπὸ ἀθώας λαιμαργίας ὠθούμενος ἤρχετο νὰ ὑπεξαιρέσῃ καρπούς, τινας διὰ τὸ πρόγευμά του, ὅτι ὁ Μάξ ποιητὴς ῥωμαντικός, φίλος τῆς μονώσεως ἐξήρχετο ἴσως τὴν νύκτα, ἵνα συνθέσῃ στίχους διὰ τὴν ὡραίαν καὶ μελαγχολικὴν σελήνην, καθησύχαζεν αὐτήν.

Ἀλλὰ διατί τότε νὰ φύγῃ διὰ τῆς ὀπισθίας θύρας; καὶ πόθεν τὰ ἄνθη ἐκεῖνα, ἅτινα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εὕρισκεν ἐπὶ τῆς κλίνης της;

Ἄρα ὑπῆρχε μυστήριον, ὅπερ ἐν τούτοις δὲν ἠδύνατο νὰ διευκρινίσῃ.

Τὴν ἐπαύριον ἡ Σοφία ἔκλεισε μόνη της καλῶς τὴν μικρὰν τοῦ κήπου θύραν. Ἔκλεισεν ἐπίσης διὰ διπλῆς στροφῆς τῆς κλειδὸς τὴν θύραν τοῦ ὑπνοδωματίου της, ἔσβυσε τὸ φῶς καὶ ἐτοποθετήθη παρὰ τὸ παράθυρον, περίεργος ὡς παιδίον, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενῶς προσηλωμένους ἐπὶ τῆς ἐξοχικῆς ἐκτάσεως.

Περὶ τὴν 1ην τῆς πρωΐας ὥραν, εἶδεν ἄνδρα ἐρχόμενον καὶ διευθυνόμενον πρὸς τὴν μικρὰν τοῦ κήπου θύραν, ἣν ἐδοκίμασε νὰ ἀνοίξῃ. Ἐπὶ δέκα λεπτὰ ὁ ἄνθρωπος οὗτος προσεπάθει νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, ἀλλὰ βλέπων τὸ ἀδύνατον ἀπεμακρύνθη ὀλίγον καὶ καθεσθεὶς ἐπὶ μεγάλης πέτρας ἐφαίνετο ἐν ἐκστάσει ἀτενίζων πρὸς τὸν λευκὸν τῆς Σοφίας οἰκίσκον. Ἔμεινεν ἐκεῖ ἀκίνητος ἐπὶ δύο ὥρας, ὅτε καὶ ἐπανέλαβε τὴν ὁδόν, ἥτις εἶχε φέρει αὐτὸν ἐκεῖ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς ἐπαύριον ὁ ἄγνωστος δὲν ἐφάνη, ἐνοήσα: βεβαίως ὅτι εἶχε φοραθῇ. Εἰς μάτην λοιπὸν ἡ Σοφία ἐκαιροφυλάκτει ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἑσπέρας, ὅτε καὶ βαρυνθεῖσα ἐπαίλαβε τὸν πρότερον βίον της, λησμονήσασα ἐντελῶς τὸν ὀχληρὸν τοῦτον τῆς νυκτὸς ἐπισκέπτην.

Δέκα πέντε ἡμέραι παρῆλθον ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ ἡ Σοφία εἶχε σχεδὸν λησμονήσει τὴν μικρὰν ταύτην περιπέτειαν, ὅτε νέον συμβὰν κατετάραξε σπουδαίως τὴν ἠρωΐδα μας.

Ὁ Μάξ ὅστις ἀπό τινος ἐφαίνετο εὐτυχέστατος, συνεπείᾳ τῶν

ζουσι νὰ χειρίζωνται τὸν ποιητικὸν χρωστῆρα των εἰς πρακτικωτάτος κοινωνικὰς μελέτας, ὅσον ὁ κ. Σολωμός. Παραθέτωμεν ὧδε στροφὴν ἐκ τοῦ ἐπιλόγου αὐτοῦ.

«Πιάστε, παιδιά μου, τὸ σφυρὶ, ριχθῆτε 'στὸ τιμόνι
Τὴ γῆ βιβλίο κάμετε, ἂν θέλετε τιμή.
Βλέπω τὴν πεῖνα νἀρχεται τὴν πεῖνα νὰ σιμώνῃ . . .
Τρέξτε λεβέντες, γλήγωρα πρὶν λείψῃ τὸ ψωμί.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κας Συνδρομητρίας : Τὸ φύλλον δὲν ἐξεδόθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἕνεκα τῶν ἑορτῶν.

Καν. Α. Η. Πειραιᾶ. Ὑπάρχει τοιαύτη συσσόρευσις ὕλης ὥστε ἀναμένομεν, ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα δημοσιεύωνται κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος. Δημοσιεύσωμεν εὐχαρίστως προσεχῆ ἑβδομάδα. Εὐτυχεστάτη ἀνευρίσκουσα ἐν ὑμῖν προσφιλῆ καὶ ἀγαθὴν ἀρχαίαν διδάσκαλον.—Καν Μ. Π. Μέγα Κεσερλῆ. Χρήματα ἐλήφθησαν· σῶμα ἀποστέλλεται. Ἀναμένομεν περιγραφήν.—Κον Π. Α. Ἡράκλειον. Ἀποστέλλονται 20. Γράψατε παραλαβήν.—Καν Α. Ν. Κ. Ἄνδρον. Ἐλάβετε φύλλα ; ἀποστέλλονται πάντοτε τακτικῶς.—Καν Μ. Κ. Πάτρας. Ἀπεστείλαμεν ἕτερα πεντήκοντα· εὐχαριστοῦμεν.—Καν Ε. Θ. Θ. Πάτρας. Ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν.—Ἀναγνωστρία Ἀθήνας. Ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἀπαντῶμεν μόνον εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν τακτικῶν συνδρομητριῶν μας.—Καν Α. Μ. Μύκονον. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἀντίτυπα ἀπεστάλησαν.—Καν Ρ. Β. Νάξον. Ἐλήφθησαν· ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν· γράφομεν.—Καν Δ. Μ. Σύρον. Δῶρα δύνασθε νὰ προσφέρητε καθ' ὅλον τὸν μῆνα· εἰς πάντα καιρὸν τὰ δῶρα εἶναι εὐπρόσδεκτα.—Ἀναγνωστρία Ζάκυνθον. Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν καιρὸν πρὸς περισυλλογὴν τοιούτων πληροφοριῶν —Καν Χ. Β. Σμύρνην. Τὴν αὐτὴν παρατήρησιν ἐκάμαμεν καὶ ἡμεῖς. Ἐπιθυμεῖτε δημοσίευσιν ἐπιστολῆς;—Καν Αἰ. Ζ. Κόρινθον. Φρονῶ ὅτι ὡς συρμὸς παρακολουθεῖται ἀτόπως ὑπὸ πασῶν τῶν γυναικῶν· καὶ διὰ μὲν τὰς ἐχούσας πρόσωπον ἐπίμηκες καὶ φυσιογνωμίαν ἀρρενωπὴν εἶναι ἴσως ἀναγκαῖον κακόν· καταστρεπτικὸν ὅμως διὰ τὰς μικροπροσώπους καὶ στενομετώπους τοιαύτας· ἡμερολόγιον ἀπεστάλη.—Καν Μ. Κ. Τεργέστην. Ὁ χορευτὴς ὅστις δὲν συνοδεύει τὴν χορεύτριαν εἰς τὴν θέσιν της εἶναι ἀγενὴς καὶ βάρβαρος. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐμενεστάτας κρίσεις ὡς καὶ πάσας τὰς Κυρίας, αἵτινες ἀπέστειλαν ἡμῖν εὐχαριστηρίους καὶ συγχαρητηρίους ἐπιστολάς.—Καν Θ. Α. Κέρκυραν. Ἀποστέλλονται ἕτερα 25· τὰ δεῖπνα εἶναι πολὺ δαπανηρά. τὰ Jandvich εἶναι οἰκονομικώτερα καὶ συνηθέστερα· ἰδίως ἐὰν ἔχητε πολὺν κόσμον. Ἡ οἰκοδέσποινα ἐνδύεται πάντοτε ἁπλούστερον, ἵνα μὴ διακρίνηται κατὰ τὴν πολυτέλειαν τῶν προσκεκλημένων αὐτῆς, ἐκτὸς ἐὰν δηλώσῃ διὰ τῶν προσκλητηρίων, ὅτι ἡ ἑσπερὶς ἔσται πολυτελής.—Κον Κ. Γ. Γαλάζιον. Τηλεγράφημα ἐλήφθη ἀποστέλλομεν πλὴν τῶν ἁ. 100 ἀντιτύπων.—Κον Φ. Γ. Βάρναν. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κηλίδες βορβόρου. (Λεκέδες λάσπης). Ἐὰν αἱ κηλίδες αὗται δὲν καθαρίζωνται πλυνόμεναι διὰ καθαροῦ ὕδατος, τότε ἀφαιρεῖτε αὐτὰς διὰ τοῦ κρόκου ἑνὸς ᾠοῦ. Ἐὰν τὸ φόρεμά σας ἐλασπώθη ἐκ τῶν τροχῶν ἁμάξης, πλύνετε καλῶς διὰ σάπωνος μεθ' ὕδατος, τὴν δὲ σκωρίαν ἀφαιρεῖτε δι' ἀλοιφῆς τρυγικοῦ ὀξέως. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀλοιφῆς ἀφαιρεῖτε τὰς κηλίδας τῆς σκωρίας ἐκ τῶν φορεμάτων εὐθὺς ἅμα σχηματισθῶσι.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ζωμὸς χειμῶνος. Βάλλετε ἓν λάχανον νὰ βράσῃ μετὰ βοείου κρέατος, προσθέσατε εἰς τοῦτο ὀλίγα γεώμηλα, σέλινον, πετροσέλινον, καὶ κοκκινογούλια, ἀφήσατε νὰ βράσωσι· μετὰ ταῦτα κόψατε πάντα ταῦτα εἰς μικρότατα τεμάχια, ὡς καὶ τὸ κρέας εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτετε ὀλίγον πάχος χειρινὸν εἰς μικρὰ τεμάχια, Κτυπήσατε δύο ἢ τρία ὠὰ μετ' ἀναλογου ὀξέως λεμονίου καὶ αὐγοκόψατε τὸν ζωμόν σας.

ἐπιστολῶν, ἃς ἐσχάτως εἶχε λάβει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰδοποίησε τὴν Σοφίαν ὅτι ἤθελεν ἀπουσιάσει δι' ὑποθεσιν, ἣν ἤθελεν, ὡς ἔλεγεν, ἐμπιστευθῆ πρὸς αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του.

Κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον, ὁ βαρόνος μετεκλήθη εἰς Παρισίους διὰ προσωπικὰς αὐτοῦ ἐργασίας ὡς καὶ διὰ τακτοποίησιν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸν γάμον του ἐγγράφων.

Ἡ κ. Ἔαρος, ἡ Αἰκατερίνα καὶ ἡ Σοφία εἶχον μείνει μόναι ἐν τῇ ἐξοχικῇ ἐπαύλει. Περὶ τὴν 10ην ἑσπερινὴν ὥραν εἶχον ἤδη ἀποσυρθῆ εἰς τὰ δωμάτιά των.

Ἡ Σοφία ἦτον ἀνήσυχος καὶ μελαγχολική. Ἐρρίφθη εἰς τὴν κλίνην της ἐλπίζουσα ὅτι ὁ ὕπνος ἤθελε τὴν ἀπαλλάξει τῶν δυσαρέστων προαισθήσεων, αἵτινες κατεπλημμύρουν τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀλλ' ὁ ὕπνος τῇ ἀπεποιεῖτο τὴν συνδρομήν του· ἤναψε λοιπὸν τὸ κηρίον της καὶ λαβοῦσα βιβλίον τι ἤρχισε νὰ ἀναγινώσκῃ.

Δύο μόλις ὧραι εἶχον παρέλθει, ὅτε τῇ ἐφάνη ὅτι ἤκουσε κραυγήν τινα, βήματα δὲ ἀνδρὸς ἀντήχησαν ἐν τῷ παρακειμένῳ τοῦ ἰδικοῦ της δωματίῳ. Τὰ βήματα ταῦτα ἐπλησίαζον πρὸς τὴν θύραν τοῦ θαλάμου της. Οὔτε ὁ βαρόνος οὔτε ὁ Μάξ εὑρίσκοντο ἐν τῷ οἴκῳ. Ὁ παρὰ τῷ δωματίῳ της ὄθεν περιπατῶν ἀνὴρ ἦτο ἀναντιρρήτως ὁ ἄνθρωπος, ὃν δὶς εἶχεν ἴδει ἐν τῷ κήπῳ. Τί ἐμελέτα ἄρά γε νὰ πράξῃ ; Ἡ Σοφία ἐπερίμενε. Ἤκουσε τὸ κομβίον τῆς θύρας της συστρεφόμενον καὶ πιεζόμενον, ἀλλ' ἡ θύρα ἦτο καλῶς κλειδωμένη, καὶ κατὰ συνέπειαν ἔμεινε κλειστή.

Τίς εἶναι ; ἠρώτησεν ἡ Σοφία μετὰ τόνου ἐπιτακτικοῦ.

Οὐδεμία ἀπάντησις. Τὰ βήματα ἀπεμακρύνθησαν ταχέως καὶ μετὰ προφυλάξεως.

Ἡ Σοφία ἠγέρθη, ἐνεδύθη καὶ ἔδραμε πρὸς τὴν θύραν.

Ἠνέῳξεν αὐτὴν καὶ ἠρώτησε καὶ πάλιν τίς εἶναι ;

Ταυτοχρόνως αὕτη διέβη τὸ παρακείμενον δωμάτιον καὶ διηυθύνθη πρὸς τὴν κλίμακα· ἀλλ' ὁ διωκόμενος ἔσπευδε τὸ βῆμα μὴ φροντίζων πλέον νὰ κρύπτηται, ἀλλὰ τρέχων πάντοτε πρὸ αὐτοῦ· ἐπήδησε τὴν κλίμακα ὡς κλέπτης διωκόμενος, διέβη τὸν κῆπον, ἐξῆλθε διὰ τῆς μικρᾶς θύρας καὶ ἤρξατο τρέχων εἰς τοὺς ἀγροὺς μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν ποδῶν του.

Ἡ Σοφία παρηκολούθησε τοῦτον καὶ ἐν τῷ κήπῳ, εἶχε μάλιστα ἐξέλθει καὶ τῆς μικρᾶς θύρας, ὅτε αἴφνης τῇ ἐφάνη, ὅτι ὁ διωκόμενος ἐξέπεμψε τρομερὰν κραυγὴν ἐξαφανιζόμενος συγχρόνως, ὡσεὶ ἡ γῆ κατέπιεν αὐτόν.

Ἡ κραυγὴ αὕτη ἔκαμε τὴν Σοφίαν νὰ ῥιγιάσῃ. Δὲν ἤκουε βεβαίως αὐτὴν διὰ πρώτην φοράν. Κατελήφθη ὑπὸ φόβου. Ἐνόμιζεν ὅτι θὰ παρεφρόνει.

Εὐτυχῶς ἡ κ. Ἔαρος καὶ ἡ Αἰκατερίνα ἀφυπνισθεῖσαι ὡς ἐκ τοῦ θορύβου κατῆλθον εἰς τὸν κῆπον ζητοῦσαι τὴν Σοφίαν καὶ ἐρωτῶσαι αὐτὴν, πῶς ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ εὑρίσκετο οὕτω πως ὠχρά, ἐξηντλημένη καὶ καταβεβλημένη ἐντὸς τοῦ κήπου.

Τότε ἡ Σοφία διηγήθη αὐταῖς τὰ ἀπὸ τριῶν ἤδη ἑβδομάδων διατρέξαντα, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην, ἐν ἀπάσῃ τῇ λεπτομερείᾳ. Ἀλλ' ὅπερ εἶναι παράδοξον, προσέθηκεν αὕτη, ἐν τῇ κραυγῇ, ἣν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀφῆκε προ ὀλίγου ἀνεγνώρισα τὴν φωνὴν τοῦ συζύγου μου.

Τοῦ συζύγου σου! εἶσαι τρελλή, τέκνον μου.

Ναί, μήτερ μου, καὶ θὰ ὑπάγω εἰς βοήθειάν του, διότι εἶμαι βεβαία ὅτι εἶναι πληγωμένος.

(Ἀκολουθεῖ).